

STUDIEPLAN TILL INGET FÖR NÅGON

HUR GÖR MAN?

Författaren själv önskar många studiegrupper i församlingarna. De olika grupperna träffas i hemmen sju gånger. Värdskapet skiftar och vi går runt. Det enda som bjuds på är två smörgåsar (olika pålägg kan man ha) och som lyx en kaka. Kaffe eller té.

Gruppen håller på 1½ timme och någon får inleda.

När grupperna läst färdigt ordnar kyrkoherden en glad fest för alla som gemensam åttonde gång och summerar tankar och frågor.

Enklast är om en person får i uppgift att vara opponent, dvs inleda om avsnittet i boken, gärna kritiskt – fast med gott humör – och gruppen sedan får ta itu med det som står i boken och det opponenter sagt.

Boken består av kapitel, alltså teman.

Mellan kapitlen finns bloggposter. De illustrerar eller drar tankar vidare. Vill någon läsa mer av blogginlägg finns de på www.bloggardag.blogspot.se

Kapitlen och bloggposterna är av olika karaktär och bloggposterna, en dagbok på bloggen finns med som illustrationer. "Så tänkte jag en morgon ..."

En viktig markering av författaren är att texterna finns för att provocera.

Provocera betyder inte att reta utan att locka fram andra röster. Det är en övning för oss att försöka höra vad andra har att säga men en fördel när det finns något att utgå från, dvs något att hålla med om, säga emot eller vilja komplettera.

Jag skulle vilja att själva upplägget av studierna är enkelt. Men vill någon föra loggbok och anteckna några punkter i samtalet kan det vara bra. Inte minst om kyrkoherden ordnar festen och vill veta vad som sagts.

Nu har jag skrivit för församlingsbruk. Klart att arbetslag eller en grupp präster/kyrkoarbetare också kan samtala. Eller vänner från olika församlingar. Fast då får man nog fixa festen utan kyrkoherdes medverkan...

Nu kan jag bara önska er samtalsglädje och kanske lite konstruktiva tankar!

Moheda den 15 augusti 2014

Dag Sandahl

FÖRSTA SAMMANKOMSTEN S 7-43

Innan gruppen träffas kan deltagarna ha läst författarens självpresentation s 7-13.

Sedan kommer första kapitlet. Det är träigt men opponenter kanske kan ta fram de huvudsakliga tankarna om kyrkokritiken. Varför är den viktig? Har författaren rätt?

Och blir allt för trist, kan man ägna sig åt bloggposten Gudstjänstglädje.

Fyra frågor kan gruppen ha med sig vid varje sammankomst:

Vad menar författaren?

På vilket sätt ser vi att han har fel?

Har han rätt i sina resonemang någonstans?

Hur ser hans verklighetsbeskrivning ut från vårt håll?

Till denna studieplan finns förslag till övningsuppgifter. Vill ni fördela dem eller hitta på andra? (Se sidan 8)

* * *

ANDRA SAMMANKOMSTEN S 44-57

Kyrkliga missgrepp ägnas kapitlet åt, en kyrka som inte riktigt vågar och folk som vill ha något annat än vad Kyrkans uppdrag går ut på.

Vill någon under en vecka klippa ut dödsannonser och redovisa för gruppen vad som där skrivs, kan det bli intressant. Hur mycket av kristna symboler och kristet innehåll i minnesversar m m finns där?

De motkristna är ett annat tema i kapitlet. Hur kommer det sig att medkristna blir eller i varje fall ska behandlas som motkristna? Fundera.

Vad är det att leva i en Kyrka som skulle vara Guds familj på platsen – hur eniga måste vi vara och om vad?

Finns någon annan övning att redovisa? (Se sidan 8.)

TREDJE SAMMANKOMSTEN S 58-86

Organisationsförändringarna gäller över hela Svenska kyrkan. Gruppen kan uppdatera sig om vad som hänt i den egna församlingen.

Hur var det före 1962 och hur blev det sedan?

Vilka förändringar vidtogs den 1 januari 2014?

Hur mycket folk är det i folkkyrkan?

Hur ser gudstjänststatistiken ut hos er - nu och i perspektiv?

Plats för någon övning? (Se sidan 8.)

* * *

FJÄRDE SAMMANKOMSTEN S 87-101

Den idéhistoriska genomgången av den franska revolutionen och upplysningstiden formar vår tid på många sätt. Det är värt att diskutera. Vi kan förstå hur opinion bildas men kanske också hur viktigt det blir att försöka förstå vad som sker i det som synes ske.

Pilatus frågar "Vad är sanning?" - finns det ett Kyrkans anspråk på att komma med Sanningen och, "ägd av Sanningen", förkunna den - eller måste hållningen vara att ärkebiskopen inte äger sanningen men söker den?

Hinner gruppen tala något om Svenska kyrkan som en spegel av sitt samhälle - om det nu är så?

Plats för någon övning? (Se sidan 8.)

* * *

FEMTE SAMMANKOMSTEN S 102-116

Vi talar om Svenska kyrkan som en brokyrka och därmed viktig i det ekumeniska arbetet. Vill gruppen be någon av de lokala teologerna, vi hålls ju fortfarande med sådana, ge en 10 min lång genomgång av Svenska kyrkans ekumeniska arbete från 1925 och framåt?

Men det behövs tid för repliken att människor känner sig främmande för Svenska kyrkan fast de varit med i all sin tid. Vad är den känslan/insikten tecken på?

Hur är det med det lokala ekumeniska arbetet i församlingen?

Bloggposten om Kolmodin ger perspektiv. Texten av den lågkyrkliga professorn är 89 år gammal. Säger den oss något om vår tid?

Här måste det kanske pressas in ännu en övning? (Se sidan 8.)

* * *

SJÄTTE SAMMANKOMSTEN S 117-134

En kyrka är mer än sina ärkebiskopar men ger nedslagen i kapitlet om ärkebiskop m/14 några nyttiga insikter?

Vad minns ni i gruppen om ärkebiskoparna emellan 1914 och 2014 - vilka var de, vad särskilt stod de för? Kanske behöver gruppen googla här eller konsultera Klas Hanssons nyutkomna doktorsavhandling Svenska kyrkans primas. Ärkebiskopsämbetet i förändring 1914-1990, Uppsala 2014.

Hur skulle en motsvarande kort beskrivning av stiftets biskopar se ut?

Är det vettigt att ta hyllningsord och hantera dem som sakliga beskrivningar som kan granskas - eller finns det vackra ord som inte ska uppfattas som information? Diskutera.

Har gruppen eller någon i gruppen läst Biskoparnas klimatbrev? Vad säger ni om det i så fall?

Öva någonting!

* * *

SJUNDE SAMMANKOMSTEN S 135-164

Hade den fromme Olov Hartman rätt? Går det åt helvete för Svenska kyrkan och är det en konsekvent utveckling under ett par generationers tid? Har allt som kan gå fel också gått fel vid sämsta möjliga tillfälle, som det brukar heta?

Kan man ställa frågan om vad som då bör göras – alldeles konkret?

Utmaningen skulle jag vilja formulera som en enkel målsättning: Från felfinnare till problemlösare.

Må vara att vi hittar fel, och när något är fel är det viktigt att se vad som är fel, men det viktigaste blir att lösa problemet. Kan gruppen åta sig att bli problemlösare, fritt tänka på vad som skulle kunna göras – kanske lokalt eller på andra nivåer i Svenska kyrkan.

Finns någon förtroendevald i kyrkoråd, stiftsfullmäktige eller kyrkomöte i närheten som gruppen kan be komma och berätta om problemlösande i det sammanhanget?

* * *

ÅTTONDE SAMMANKOMSTEN

Fest med innehåll.

Jag tänker mig att en församling haft flera små samtalsgrupper och nu drar kyrkoherden ihop alla, lyssnar nyfiket och konstruktivt och ser till att det blir en trevlig fest med fortsatta goda samtal.

Med fest avses fest. Och deltagarna bjuds. Det kan de vara värda när de idogt mödat sig med kyrkliga frågor.

ÖVNINGAR

Jag ger några förslag till övningar.

Någon får i uppdrag att skriva en lockande rekryteringsannons för församlingen.

Fråga till studiegruppen är: Hur sann är beskrivningen i annonsen? Finns det något som skribenten ville försköna – eller fördölja?

Någon får i uppdrag att skriva en illvillig insändare om/mot församlingen.

Fråga till studiegruppen: Vad i det illvilliga är kritik värd att ta på allvar?

Försök formulera tre omdömen om din församling som gör dig stolt och glad.

Vad ska vi säga om försöket misslyckades?

Samvetsfråga: Skulle du kunna bjuda in någon vän eller granne till en gudstjänst i din församling därför att det som händer där är så bra? Diskutera samvetsfrågan med varandra.

Hur skulle den församling vara som du vill ta med grannar och vänner till – och vad kan då göras för att församlingen ska vara sådan?

PLATS FÖR EGNA ANTECKNINGAR:

GAUD
AETE
FÖRLAG